

[Retoff.]

tror ikke, det er tilfældet i øjeblikket, og derfor mener jeg, at man muligvis kan udsætte denne afgørelse, men det kan vi forhandle om i udvalget. I dette udvalg kan man så få klar besked på, om min opfattelse er rigtig eller ikke, ligesom man også kan få besked om, hvordan branchens folk ser på hele dette spørgsmål.

Ifølge det fremsatte forslag til folketingsbeslutning ønsker det ærede medlem hr. Aksel Larsen denne skat aftrappet. Det er efter min mening den rigtige fremgangsmåde. Den vil gavne både fagene og forbrugerne bedst, idet prisnedsættelsen lettere vil komme til at slå igennem.

Jeg skal ikke sige mere om disse forslag, da jeg går ud fra, at der vil blive nedsat et udvalg — jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil stille forslag herom — men jeg kan på mit partis vegne tilsige en saglig behandling også af det mindre betydelige forslag.

Alfred Bøgh: Som det vist er alle i salen bekendt, har mit parti i sin tid ikke medvirket til denne tøjskats indførelse, og vi omfatter den selvfølgelig ikke med nogen stor kærlighed. For mig at se er den for resten et godt eksempel på, at man skal være forsigtig med at indføre en skat på et eller andet bestemt grundlag, for det viser sig næsten altid, at selv om baggrunden for den svinder bort, er det uhyre vanskeligt at slippe af med en sådan skat. Der er et ord, der siger, at en gammel skat er altid en god skat, og når først befolkningen har vænnet sig til den, affinder man sig med den. Jeg synes, denne skat i virkeligheden er et skoleeksempel herpå. Vi har ikke medvirket til tøjskattens gennemførelse, og vi ser den meget gerne afviklet; det har vi givet udtryk for mere end én gang i tinget, og det står vi gerne ved.

Men i de skattetanker, som vi sammen med det konservative folkeparti gennem vore forslag har fremført, har vi lagt hovedvægten på en afvikling af den direkte beskatning, og vi mener fortsat, at det i vort nuværende skattesystem er den direkte beskatning, der først og fremmest trænger til at blive lempet. Derfor takker jeg den højtærede finansminister, fordi han foreslog at underkaste disse spørgsmål en samlet

overvejelse, og for det tilsagn, der også lå i hans lille tale, om, at den direkte beskatning, når vi skal behandle udskrivningsloven, ville blive genstand for en vis revision. Jeg mener, det vil være den rette lejlighed til en diskussion også af denne sag. Kan vi få en efter vor mening tilstrækkelig nedsættelse af den direkte beskatning på en sådan måde, at vi kan være tilfreds dermed, ser vi gerne, at man, hvis der er råd til det, også tager den lede tøjskat med, til hvis gennemførelse vi ikke har medvirket, og som vi gerne ser forsvinde.

Weikop: Der har her været talt om, hvem der har medvirket til, at vi har fået tøjskat. Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, sagde, at venstre ikke havde haft med den at gøre, og det kan være ganske rart her at få slået fast, hvem det egentlig var, der medvirkede dertil.

Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, sagde, at det var et flertal, der gennemførte den. Ja, det er klart, ellers var den ikke blevet gennemført, men jeg synes, det er ganske rart at slå fast, at hverken venstre eller de konservative var med til at gennemføre tøjskatten i 1955. Der var ganske vist et parti til dengang, som ikke ville være med til den, men det blev senere omvendt, i 1957. Det er jo et parti, der ikke er her mere; det var det parti, der var med i trekantregeringen i sin tid, og som havde den største afsky for tøjskatten — det tør jeg nok sige — men som senere hen slutte den, da det sad på ministertaburetterne. Hermed tror jeg, det er nogenlunde klarlagt, hvem der har medvirket til, at denne tøjskat er blevet gennemført. Den højtærede finansminister kan så gribe i sin egen barm og prøve at finde ud af, om han har været med dertil. Og han kan svare, at det har han ikke, for han var her ikke dengang; men havde han været her, havde han sikkert også bøjet sig og var gået med — det kunne jeg tænke mig.

Det er jo sagt, at disse afgifter — som det ærede medlem hr. Aksel Larsen helt rigtigt har peget på — skulle bruges til at standse den valutatilbagegang, vi havde dengang, og til at begrænse forbruget. Nu kunne jeg stille det spørgsmål: hvor meget, eller rettere sagt hvor lidt, har egentlig disse afgifter bidraget til valuta-